

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Idibus Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

depositionis; tum quod dies depositionis fere incidat in tempus Quadragesimæ aut Paschæ, tum quod eleuatio magna claruerit gloria, solennitate & miraculis.

Est verò Gandauum siue Ganda totius Flandriæ Metropolis, & Caroli V. Imperatoris natalitio illustris, sita ad coitionem scaldis & Lizæ, ad cuius ripam extructi noui castrum ab Othone primo Imperatore anno 949. *Vvicmannus* primus Comes institutus fuit.

Miraculis in
Codic.
donat.

Habet & sacer ordo noster Præmonstratensis, ven. suum Macarium, qui primùm Haitonus dictus, cum Armeniæ regnum pluribus annis gloriose administrasset, hostiumque suorum pluries victor extitisset, filio suo Tyuono regni traditis insignibus, ipse semet candidi instituti disciplinæ subiiciens, præclara vitæ prioris stratagemata humili ordinis Præmonstrati professione coronauit.

Idibus May.

15. Maij.

Gelæ in Campania Brabantina sanctæ Dignæ virginis & Martyris, filiæ regis Hyberniæ, quæ pro fide Christi & virginitate seruanda, à patre est decollata.

Vide cap.
49. Apot.
spirit. fol.
245.

Martyrologium Romanum solummodo dicit eam fuisse à patre iussam decollari: sed verissima vitæ eius historia amplius habet; nempe cum nullus adstantium ministrorum tam impiam iussionem adimplere vellet, quod ipse pietatem patriam & regiam atrocissima crudelitate commaculans, carnifex filiæ suæ effectus, furibundus in eam irruerit, & fatalem gladium quo erat accinctus, naturam impudicitiam conculcans, in nieam innocentissimæ filiæ suæ ceruicem vibrarit, atque sicrum gloriolæ virginis caput, diuinam misericordiam suppliciter implorantis, amputauerit.

Nominare consueui hîc & alibi, hanc Virginem, *Dignam*, quam alij communiter *Dymnam*; quia ita me docuit Petri Cameracensis antiquum exemplar, qui vocat eam, *Meritis & Nomine Dignam*. Et sanè si tam multa nomina apud diuersas nationes quasi omnia vel

C 3

monita,

monita, ceu vota rei futurae, aut etiam praesentis euentus confirma-
 tiua, diuersis imposita fuerint, vt apud Romanos, Caesar a caesarie
 cum qua natus fuit, Coruinus a coruo, Cornelius a cornu; apud
 Graecos, Plato à latis humeris, Chysofostomus ab aureo ore, Grego-
 rius à vigilantia: apud Germanos & Belgas, Fredericus à pacis diui-
 tijs, Bernardus ab vrsinâ, Gerardus à vulturinâ indole, Framondus
 à pulchro ore, Canutus ab exhauriendis poculis, &c. quid ni etiam
 augurari possumus sanctissime huic virgini nomen, Dignâ, à Chri-
 stiana matre diuinâ prouidentia impositum fuisse, eo quod Deo di-
 gna sponsa quandoque futura, vel iam Christianâ matre digna esset
 proles?

Miræus
 in fast.

Hybernia verò in qua nata fuit (vulgo *Irlandi*) insula est, Or-
 pheo, Aristoteli & Claudiano, *Ierna*, Iuuenali & Melæ, *Iuerna*, Dio-
 doro Siculo, *Iris*, Britannia insulae omnium amplissima (quæ An-
 glia & Scotia regna complectitur) latus occiduum claudens. Poste-
 riori tempore, *Scotia*, etiam dicta fuit Isidoro & Bedæ, à Scotis in-
 colis. Orosius certè sub Honorio & Arcadio Augustis, Hyberniam à
 Scotorum gente habitam fuisse disertè scribit. Vnde eius Synchronus
 Claudianus:

Scotorum cumulos fregit glacialis Ierne.

Et alibi:

Totam cum Scotus Hybernem mouit.

1. 14.

Orig. c. 6.

Bed. l. 1.

hist. c. 1.

& alibi.

& Isidorus: Scotia eadem & Hybernia proxima Britannia insulae &
 Beda: Hybernia est insula omnium post Britanniam maxima, ad oc-
 cidentem Britannia sita. hæc propriè Scotorum patria est. Plura ali-
 bi Deo volente.

Lipf. in

virg.

Aspric.

c. 8.

Campaniam autem Brabantinam, cuius frequenter mentionem
 feci, ita describit Magnus Lipsius:

Campaniam tractum Brantia dicimus, laturum, vascum, ab oppidis
 non sic frequentè, pagis infellum, planities fere & æquor est, sed sa-
 bulosum, aut terra alibi fungosa & palustri. ceterum humano cultu
 & improba industria sic emendatum, vt fruges fructusque exuber-
 rent etiam quæ accolis communicentur. mirum dictu & citra fidem
 videatur, ab annis iam triginta septem (quid modo diceret si viueret
 & videret qui hæc scripsit anno 1605.) belli tempestas fere ibi de-
 sæuit, nec frangere patientiam hominum, aut auertere à soli sui ad-
 fectu & cultu potuit. Omnia etiam nunc inter prædones, inter mi-
 lites, inter exercitus discursantes, rapientes, vastantes, omnia inquam
 florent,

florent, rident, penè vt pace: iterum dico, rem non nisi nobis credendam sensuum fide, hactenus ille, verum si pacem superi darent,

Mox aliam hic faciem, mox aurea sacra videres.

Ferrea quæ Mauors, ænea datis lues.

Eam nobis impetratè ô sacri Campaniæ Tutelares, tuque in primis,

O Virgo, Belgi quæ regis incolas.

nam post filium tuum hoc prima potes, vt dissociatas sociemus dexterarum.

Tertiodecimo Kalend. Iunij.

20. Maij.

Aquilæ in vestinis sancti Bernardini senensis, Ordinis Minorum, qui verbo & exemplo Italiam illustrauit.

Vide cap. 46. Apok. spirit. fol. 233.

Non parum hunc sanctum commendat Martyrologium Rom. dū ait eum verbo & exemplo Italiæ illustrasse: quid enim iuuat facundum esse in verbis, dummodo infæcundus sis in opere? *Cæpit Iesus facere, & docere,* inquit Euangelista, & Apostolus desiderat vt eius exemplo Doctor sit *potens in opere & sermone.* aliàs, quidquid lingua ædificat, vitæ destruit: & similis es illi, qui vna manu auiculæ escam ostendit, & altera vt fugiat & auolet, percutit.

Ceterum occasione eius quod scribit Antonius Guarnerius, Sanctum Bernardinum in Xenodochio Senensi, glandulas pestiferas, bubonum & carbonum nomine appellatas, solitum fuisse incidere aut exurere, incisa aut exusta curare, necessaria suggerere, hosque & alios dubiæ salutis ægros aut consolando, aut consilio, aut re ipsa medicinas parando iuuare, occurrit hic quæstio, an propter decretum Concilij Lateranensis renouatum à Pio quinto, medicus debeat à curatione cessare, si non inducat ægrum cum effectu vt aduocet medicum animarum? Id visum est Hostiensi, quia Concilij verba sunt: Ante omnia moneant & inducant quod medicos aduocent animarum. sed dura videtur, ait S. Antoninus, ista opinio, cum in periculis constitutis, quantumcumque etiam obstinatis, sit subueniendum secundum ordinem charitatis. Plenius respondet Angelus: Capitulum, inquit, *Cum infirmitas, non potest dici abrogatum*

de rebus gestis S. S. Bergo. mat.

Part. 3. tit. 7.

per